

til at lade denne Sag med nogle faa Forandringer gaae sin egen Gang, hvis Hartkornsgaliseringen ikke gaaer igjennem. Skal nemlig Forskjellen udjevnes mellem det frie og ufrie Hartkorn, saa er det nødvendigt at tage Bestemmelse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes med Fourageskat, Marschpenge og flere lignende Afgifter, som hidtil alene have hvilet paa det uprivilegerede Hartkorn og ikke paa det privilegerede. Men en saadan Bestemmelse kan ikke tages paa den Maade, at man ligefrem lægger paa det privilegerede Hartkorn det Tryk, som hidtil er baaret af det uprivilegerede; thi der kan ikke siges, at Fourageskat, Marschpenge og mange flere Afgifter vedkomme mere det privilegerede Hartkorn end de t. Ex. vedkomme Kjøbstæderne. Derved er det ikke sagt, at Udjevningen i høj Grad bør paahvile det uprivilegerede Hartkorn; men det Skattesystem, som vil finde sin Overveieelse ved Lovforslaget til Hartkornsgalisering, vil søge at udjevne disse Forskjelligheder og sørge for, at det uprivilegerede Hartkorn ikke kommer til at bære de Byrder, som det ikke bør bære alene. Men en Udjevning kan som sagt ikke finde Sted derved, at man blot lægger Byrden over paa det privilegerede tillige. Gjenstanden for nærværende Lovudkast er, som sagt, ikke en Skattereform, men det er en Sammenbringning. Istedetfor at opkræve 10 forskellige Slags Afgifter efter en indbyrdes afvigende Maalestok, efter en Maalestok, som ikke har nogen indre, dybere Grund, er der søgt at samle de forskellige Skatteobjecter under Et. Regjeringens Hensigt har ogsaa været at sammenbringe disse Skatter, for at lette Rigsdagen Overfigten og Overblikket over dem. Naar Thinget ikke antager denne Skattelov, saa maa den hele Række af forskellige Afgifter, som ere nævnte i Udcastets § 1, optages i Finantsloven og bevilges ved Finantsloven; og Thinget maa tage særegne Bestemmelser om dem, naar Thinget ikke vil, at man aldeles skal savne Indtægten deraf. Der er i Motiverne gjort opmærksom paa, at enkelte af disse Lovbestemmelser have Hensyn til visse Indtægter, som ere udløbne 1849. Rigsdagen maatte da tage nye Bestemmelser, Circularbestemmelser for Klar og Dag, istedetfor at man ved en

simpel Foranstaltning som denne kan, om ikke reformere Skattevesenet, saa dog sammenbringe det til en samlet Skat. Der er fremsat forskellige Indvendinger mod det Princip, hvorpaa Lovudcastet, naar man vil søge Principer ud af dets Enkeltheder, kan siges at være støttet. Det er nemlig fundet, at det er urigtigt at etablere en Forskel mellem Kjøbstad og Land. Jeg svarer, at Regjeringen her ikke vilde etablere en Forskel mellem Kjøbstad og Land, men Regjeringen har indskrænket sig saa meget som muligt til det Bestaaende og Nødvendige, for at gjøre saa faa Forandringer som muligt; den har indskrænket sig til at bruge de Normer, som i saa Henseende allerede fandt Sted. Derved er Regjeringen ogsaa kommen til at gjøre nogen Forskel mellem Kjøbstad og Land; derved har Regjeringen maattet tage Hensyn til Folkemængden, fordi det hidtilværende Skattesystem iforveien har gjort det. Jeg vil bede de Herrer vel erindre, at i Udcastets § 2 heder det ingenlunde: at i Fremtiden skal Basis for Skatthenormeringen være Folkemængden, og i Fremtiden skal Skatter herefter fordeles mellem Kjøbstad og Land; det staaer der ingenlunde. (Her oplæstes den nævnte Paragraph, see Folkethingstidenden Nr. 9, Side 135).

Jeg maa bede de Herrer vel at lægge Mærke til de Ord: fremtidige og lignende. Deri ligger Indskrænkningen. Der er ikke Spørgsmaal om at bruge denne Skatthenorm ved Udskrivningen af et betydeligt Beløb, f. Ex. af flere 100,000 Rbd.; men Meningen er kun, at naar et mindre Beløb af samme Slags som de heromhandlede skulle opkræves, og naar man ikke finder det nødvendigt at følge en heel ny Skatthenorm, saa skal man bruge den her foreskrevne Fremgangsmaade. Der kan iøvrigt visnok være forskellige Meininger om, paa hvilken Maade saadanne Skatter ville være at regulere, og jeg vil saaledes maaskee finde Anledning til at modificere § 2 og § 4 paa den Maade, som den erede første Taler (Rothe) antydede at ville bringe i Forslag. Der er overhovedet meget fra Detaillens Side i dette Lovudkast, med Hensyn til hvilket jeg ikke har en saa fast begrundet Anskuelse, at jeg ikke skulde indrømme, at der kunde tænkes Forbedringer derved; men jeg haaber, at